

NGB art 18/19

Met name: 19 slot

Hierom belijden wij dat Hij waar God en waar mens is: waar God om door Zijn kracht de dood te overwinnen en waar mens opdat Hij voor ons zou kunnen sterven uit zwakheid van Zijn vlees.

De Persoon van Jezus is:

1 wonderlijk

2 menselijk

3 Goddelijk

Gemeente,

Het Evangelie. Welmenend, onvoorwaardelijk en tot iedereen gericht. Daar ging het over in artikel 17. En nu weten we allemaal wel dat het Evangelie Eén Naam tot inhoud heeft. Eén Persoon. En dat is Jezus Christus. Hij is de inhoud van het Evangelie. En als het erom gaat wie Hij dan is, dan is het getuigenis van de Bijbel: Hij is God en mens. En de Bijbel Zelf geeft al aan dat iets wonderlijks is.

Aan de ene kant zegt Jezus: Ik en de Vader zijn één (Joh 14:28) maar ook zegt Hij: De Vader is meer dan Ik (Joh 10:30).

Jezus zegt aan de ene kant: Ik ga heen tot de Vader (Joh 16:28) maar Hij zegt ook: Ik ben met u al de dagen (Matth 28:20)

In Joh 3:13 zegt Jezus dat Hij is nedergekomen uit de hemel, namelijk de Zoon des mensen. Maar Hij is ook de Zoon van God.

In I Corinthe 2:8 staat dat zij de Heere der heerlijkheid (dat is God) gekruisigd hebben (dat is de Mens Jezus Christus)

Hand 20:28 heeft Paulus het over de kudde die God verkregen heeft door Zijn Eigen bloed (het bloed van de mens Jezus Christus)

1 wonderlijk

En al in de Bijbel Zelf kom je daar strijd over tegen. De eerste Johannesbrief gaat over dwaalleraren die niet belijden dat Gods Zoon in het vlees gekomen is. Die zeggen dat Hij een schijnlichaam had, dat leek maar zo, Hij was eigenlijk alleen God, en geen echt Mens. Na de Bijbelse tijd is dat doorgegaan. De eerste eeuwen van de kerk zijn eeuwen geweest van strijd over de Persoon van Jezus Christus. Arius was een man die zei dat Jezus niet echt God was, een soort onder-god. En de geloofsbelijdenis van Nicea stelde toen vast dat Hij is God uit God, waarachtig God uit waarachtig God, Licht uit Licht. Maar de strijd ging verder. Er kwam een man Nestorius en die zei dat Jezus eigenlijk uit 2 personen bestond. God en mens, maar eigenlijk 2 Personen. En een zekere Eutyches zei dat Jezus maar één natuur had, de Goddelijke, en dat menselijke leek maar zo. Toen heeft het concilie van Chalcedon besloten en vastgesteld dat de ene Persoon Jezus twee naturen heeft: de goddelijke en de menselijke. En die twee naturen zijn ongedeeld en ongescheiden. Het is niet als olie op water. Dat drijft en kun je er afscheppen. Maar ook onveranderd en onvermengd.

Het is ook niet als koud en warm water dat je door elkaar giet en samen lauw water wordt, niet koud meer en niet heet. Zo is het allemaal niet, maar hoe dan wel precies? In elk geval zijn de twee naturen van Jezus ongedeeld en ongescheiden, onvermengd en onveranderd. En duizenden aanhangers van Nestorius en Eutyches zijn buiten de kerk gezet met die uitspraak.

Nou denk je, dat is een heel brok theorie. Maar wat is nou het nut daarvan? Wat heb je daar nou aan? Geef mij maar iets praktisch waar je wat mee kunt. Dat is op het eerste gehoor wel begrijpelijk, maar toch is deze theorie ontzettend praktisch en veelbetekenend voor het geloof. Het gaat hier niet over niks. Het gaat hier over het allernoodzakelijkste en wonderlijkste wat er is.

Misschien kunnen we dat met een voorbeeld het best duidelijk maken. Een groep grotwandelaars is vele eeuwen geleden een gangenstelsel ingegaan. Tegen alle waarschuwingen in, maar ze zijn toch verdergelopen. En op een bepaald punt in de grot is achter hen de gang ingestort. Alleen een heel klein openingetje is er nog van een paar centimeter. En verder is de terugweg geblokkeerd. En voor hen loopt de gang dood. En door dampen in de gang zijn ze allemaal bewusteloos geraakt. En nu houdt de familie natuurlijk overleg. Hoe kunnen wij onze familieleden redden en weer terugbrengen? Iemand moet naar hen toe. Maar die moet klein zijn dat hij door dat openingetje kan van een paar centimeter. En hij moet zo sterk zijn dat hij daarna die wal van rotsblokken kan omverduwen zodat ze terug kunnen komen. Hij moet zo klein zijn dat hij bij hen kan komen en zo sterk dat hij de terugweg kan openbreken. En de familie houdt overleg. Ze moeten iemand hebben zeg maar, zo klein als een muis en zo sterk als een olifant. En ze denken en ze denken, vergaderen vergaderen, maar ze komen er niet uit. En na dagen vergaderen moeten ze het opgeven, hun familieleden zijn niet terug te krijgen. Ze zijn onverlosbaar. Ze zullen in die ingestorte gang sterven. Niemand kan er wat aan doen.

Wij zijn maar doorgelopen. Tegen alle waarschuwingen in. En nu is de gang ingestort. Muren van schuld liggen achter ons. En voor ons loopt de weg dood. In de dood en de eeuwige dood. Wij hebben iemand nodig die bij ons kan komen. Die ons gelijk wordt, die mens is. Die bij ons kan komen om onze schuld over te nemen en van ons af te nemen. Maar wij hebben ook iemand nodig die dan die schuld voor ons weg kan dragen,

die door die muur heen kan breken en de terugweg openen kan. Iemand die God is. Zo diep hebben wij ons in de ellende gestort. Wij hebben een Verlosser nodig die mens is, om bij ons te komen, en die God is om de weg terug open te leggen. Iemand die mens is: zwak, kwetsbaar, te verzoeken door de duivel, sterfelijk. En die God is: almachtig, onaantastbaar, niet te verzoeken door de duivel, onsterfelijk. Want als de Verlosser alleen mens is kan Hij de schuld niet wegdragen, als alleen God is kan Hij niet bij ons komen om de schuld van ons af te nemen. Iemand die zwak is en almachtig, kwetsbaar en onaantastbaar, te verzoeken en niet te verzoeken, sterfelijk en onsterfelijk. En als zo iemand er niet is, dan is de mensheid onverlosbaar, dan is zij onredbaar, moet zij een bittere eeuwige dood sterven.

Als ik jullie zou vragen jongens en meisjes: kun je iets maken wat rond is én vierkant, hard en zacht, recht en krom. Nee, niet hier recht en daar krom, maar op elk plekje en recht en krom tegelijk. Is er dat, kan dat? Nee. Dat kan niet. Dat zijn twee tegengestelde dingen. Kan er iemand zijn die sterk en zwak is, sterfelijk en onsterfelijk te verzoeken en niet te verzoeken, kwetsbaar en onaantastbaar... Nee, dat kan niet. Dat is tegengesteld aan elkaar. Maar als zo iemand er niet is, dan dan is heel de mensheid onverlosbaar, onredbaar, gedoemd om verdoemd te worden. Niet te redden, te diep in de nesten gewerkt, eigen schuld.

Maar...in de kribbe...daar ligt Hij: God en mens ineen. Wat onmogelijk was bij mensen is mogelijk bij God. Het onmogelijke is gebeurd. Gegeven, geschonken vanuit de hemel, door de Vader! En de kerk heeft gestameld en gezocht naar woorden om dat onder woorden te brengen. Hoe dat nou kan en hoe dat dat zit: God en mens in Eén Persoon. Ongedeeld en ongescheiden, onvermengd en onveranderd. Als mijn ziel dit wonder vatten wil, staat mijn verstand vol eerbied stil. Wonderlijk. Dan is kerst meer dan een gewoonte, meer dan iets wat je toch al lang weet. Maar iets om te telkens weer over te verwonderen. Het geloof kan zich erover verwonderen. Als het er de tijd voor neemt en over mediteert. Dat God dat onoplosbare heeft volvoert, het onverlosbare een Verlosser heeft geschonken. Het kan niet, het was onmogelijk, maar o God, als dat toch niet mogelijk was geweest bij U. Zou een grote bedreiging van het geloof niet zijn dat je alles wel weet en wel gelooft zonder verwondering. Is dat geen bedreiging voor ons? Dat we denken: o we weten het al en dat is niks nieuws..... terwijl het wonder zo groot is, zo groot is, dat iemand

eens zei: al zou ik er zelf buiten vallen, zou ik het nog een wonder vinden dat er een Verlosser is gekomen, is bedacht door God. Jezus is God en mens: wonderlijk!

2 menselijk

Jezus is dus mens. Heeft een menselijke natuur. Die heeft Hij aangenomen in de schoot van de maagd Maria. Hij heeft dus als God de hemel verlaten en is met Zijn hemelvaart als God en mens de hemel weer binnengegaan. En van Zijn mens-zijn spreekt de Bijbel vaak en duidelijk. Galaten 4:4 Hij is geworden uit een vrouw. (dan ben je mens) Hebreë 2:14 Hij is vlees en bloed deelachtig geworden (dan ben je mens) In de Evangelien lezen wij dat Jezus vermoeid was en ging slapen, dat Hij pijn had, dat Hij honger had, dat Hij stierf. Mens dus.

En dat moest. Dat moest om in de plaats van mensen te kunnen staan. In plaats van mensen die gezondigd hebben. En staan onder de vloek der wet, blootgesteld aan verzoeking door satan, onder verplichting van gehoorzaamheid aan God, veroordeeld om te sterven. Die last dragen wij op ons, ligt op ons. In Adam is dat de plaats van heel de mensheid geworden. Daarom moet er een 2^e Adam komen: Mens

Want als jij een proefwerkweek hebt gehad mag je soms herkansingen doen. Aan het eind van de periode van het jaar mag je je slechtste resultaat over doen. De twee die je had mag je herkansen. Maar stel nou dat je vriend die heel goed is in wiskunde die herkansing gaat maken, mag dat? Nee, natuurlijk niet. Dezelfde persoon die het misdaan heeft moet het overdoen. Adam, de mens, heeft gezondigd en het helemaal misdaan. Alles weggeworpen en het leven ligt buiten bereik. Nu moet ook een Mens het over doen. Adam heeft het verkeerd gedaan, Adam moet het over doen, de 2^e Adam, mens als hij. Hij neemt schuld op Zich, stelt Zich bloot aan verzoeking van de duivel. Hij komt bij ons als Mens om de dood te sterven, om de plicht tot gehoorzaamheid op Zich te nemen.

Hij komt in de prediking tot ons en zegt: zal Ik van u overnemen wat U hebt? Mag Ik komen ophalen, uw vloek, uw verdiende straf, uw leven. Toe, Ik ben bereid. Of denkt u zelf te kunnen dragen, denkt u zelf het nog recht te kunnen trekken? Daarmee vergist u zich, daarmee komt u bedrogen uit, laat Mij het overnemen. Laat Mij in uw plaats mogen staan.

En dan te bedenken dat Hij God was in de hemel. Al eer Hij

kwam naar Bethlehem in de schoot van Maria was Hij. Al voor de grondlegging der wereld. Van eeuwigheid af. Hij was in de gestaltenis Gods. Fil 2:5-8 Hij was rijk. II Corinthe 8:9 Zijn ontvangenis en geboorte waren een vernedering, een achterlaten van de heerlijkheid. Een verwisselen van de hemel voor de aarde. Een verlaten van de Vader en een komen naar de hel. En dat omdat Hij het wilde. Hij wilde Zelf geboren worden. Uniek en wonderbaar.

Er is een verhaal van een pater die naar Afrika ging om leprozen te genezen. Hij leefde in Europa, rijk en gezond. En hij wist, als ik naar Afrika naar die leprozen ga zal ik ziek worden en na verloop van tijd sterven. Maar daardoor zal ik andere leprozen kunnen genezen. Wie van u zou willen gaan? Zou zich aanmelden op zo'n advertentie. Gevraagd: iemand die naar Afrika wil als dokter en zelf na een paar maanden sterven zal. Wie....? En toch ging hij, wilde Hij daarnaartoe. De Zoon van God wilde komen. Om arm te worden, Zelf te sterven, om zondaren rijk te maken het leven met God te verwerven. En in de kribbe zet Hij Zijn eerste voetstap op de onomkeerbare weg naar het kruis en de dood. Hij wil komen. Mens worden. Wat een genade en liefde. Dat Hij dat wilde!

Wat vind ik kerst vaak gewoon. Dat God mens wilde worden. Wat moet ik me schamen. Wat is God aanbedding waard, en lofprijzing en dankzegging en verwondering.

Dat betekent dan ook dat ik niets mee kan maken of Hij weet het. Als Mens is Hij in alle dingen verzocht geweest gelijk als wie van ons dan ook. Hij is verzocht. Wat denk je 40 dagen niet gegeten dan brood aangeboden krijgen. Wat denk je: naar de hel moeten en dan gevraagd worden om terug te gaan. Hij is eenzaam geweest, verlaten, verkeerd begrepen, gelasterd. Hij heeft pijn gehad, geleden. Hij is bang geweest, bang voor pijn, voor de dood, voor Gods toorn. Hij is van God verlaten geweest. Hij is verzocht geweest in alle dingen. Hij is de medelijdende Hogepriester Die het begrijpt en weet wat het is. Die dan naast je komt en medelijden kent. Niemand begrijpt je misschien, maar Hij wel. In alle dingen verzocht geweest, Mens geweest. Hij weet te hulp te komen, Hij weet hoe ver het gaan kan en de hoe ver niet. Hij is echt de Immanuel de God met ons: waar ik ook ga of kom: in ziekte, in eenzaamheid, in verguizing, in aanvechting, in verzoeking, in de schaduw van de dood, in de stervenspoort, in het graf, ik kom nergens waar Hij me niet is

voorgegaan, waar ik Zijn voetstappen niet zie, waar Hij niet is geweest. Hij komt overal waar ik ben.

3 Goddelijk

Maar dan komt ook gelijk dat andere zo sterk naar voren toe. Dat Hij ook God is. Want als Hij alleen mens was, wat had ik eraan? Iemand die bij mij, naast mij in de put komt zitten, haalt mij daarmee niet uit de put. Iemand die bij mij in de gevangenis komt haalt mij daarmee niet uit de gevangenis. Was hij alleen mens geweest, Hij zou wel bij mij kunnen komen, maar niet mij kunnen verlossen. Hij is ook God. Johannes 8:58 eer Abraham was, ben Ik. Johannes 1:1 het Woord was God. Johannes 17:5 over de heerlijkheid die Jezus had eer de wereld was. En de Bijbelplaatsen waar Hij 'God' genoemd wordt. In de Evangelien heeft Hij macht over de golven, de wind, de dood. Hij is God.

En daardoor bij machte de dood te overwinnen. En de dood is het loon op de zonde. De zonde trekt de dood achter zich aan. Dus om de dood te overwinnen moet je eerst de zonde wegdoen en wegdragen. En om de zonde weg te doen moet je Gods toorn dragen. En Gods toorn dat is de hel. En daar doet een mens eeuwig over. Daar komt voor een mens nooit een einde aan. Vergelijk met een pak lood van 1000 kilo. Als een mens daar onder ligt dan moet je daar eeuwig onder blijven want je kunt het nooit wegdragen. Maar als je nou goddelijk sterk bent dan kun je dat gewicht wel wegdragen. Zo kan Jezus omdat Hij ook mens is de pijn lijden en de toorn van de Vader voelen, maar omdat Hij ook God is kan Hij hem ook doorstaan en wegdragen. Zodat er een einde aan komt, na een leven van lijden en drie uur aan het kruis in allerdiepste vorm is het weg, over, voorbij. En dan kan Hij de dood tegemoet gaan en die overwinnen, want Hij heeft Gods toorn gedragen en de wet vervuld en daarom kan Hij uit de doden opstaan. Omdat Hij God is. En zo gaat Hij het leven in, het eeuwig leven, het hemelse leven, onder Gods eeuwige gunst. Hij is er gekomen. Na een volkomen gehoorzaam leven, door de toorn van God heen in de hel, is Hij aangekomen in de zaligheid.

Dat lukt je zelf toch nooit! Dat traject haal je nooit. Gods toorn dragen, volkomen gehoorzaam zijn, en dat als zondig mens. Onbegonnen werk. Laat niemand zich illusies maken het eeuwig leven te verdienen. Het is één van beiden: het willen verdienen of het laten verdienen voor je. Soms probeer je eerst zelf een heel eind op weg te komen voor je inziet: wat een dwaas werk. Onbegonnen werk. Laat het

verdienen voor je. Door Hem, mens en God ineen.

Daar zit nog iets aan vast. Dat Jezus God is. Omdat Hij God is kan Hij niet alleen het eeuwige leven verdienen door de dood te overwinnen, Hij kan ook mij bij dat eeuwig leven brengen. Want een mens kan een mens niet bekeren. Al is het je liefste wens. Van een vrouw om haar man tot geloof te brengen, God te laten dienen. Van een vader om zijn kind liefde tot de Heere en Zijn dienst te geven. Je zou het zo graag willen, maar je kunt het niet. Nog niet van de mens die het dichtste bij je staat. Je hebt geen invloed op iemands hart, tenminste geen beslissende, geen onfeilbare, absolute. Je hebt geen sleutel van iemands hart. Je kunt niemand tot geloof brengen en er ook niemand in bewaren. Je kunt tegen je beste vriendin niet zeggen niet beloven: ik zorg wel dat je blijft geloven, ik zorg wel dat je hoop op God blijft houden.

Maar Jezus is God. Hij verwerft het heil en deelt het uit, past het toe. God kan mensenharten openen. Hij heeft de sleutel om mensenharten te openen en daar binnen te komen. Hij heeft de verlossing bewerkt en Hij brengt zondaren bij die verlossing. Als je daar zelf niet kunt komen, nie durft te komen, niet wilt komen. En je vraagt je af hoe je ooit tot het heil komt. Hij doet het. Je kunt Hem overal vandaan aanroepen. Hij opent harten en brengt zondaren. Want Hij is God. Levi in zijn tolhuis zat zo vast aan zijn geld. Maar Jezus zei: volg Mij en hij volgde Hem. En Jezus geeft de belofte; niemand zal ze uit Mijn hand rukken. Ik bid voor je dat je geloof niet ophoudt. De poorten der hel zullen je niet overweldigen. Dat kan Hij beloven omdat Hij God is. Die dat kan! Die zo'n invloed heeft op mensenharten. Hij kan zelfs beloven: Ik geef ze het eeuwige leven.

Wie niet tot geloof kan komen en nooit het geloof kan bewaren: Uw Zaligmaker is God. Hij brengt tot geloof en Hij bewaart in geloof.

Daar ligt Hij in de kribbe. Menselijk en Goddelijk in Eén Wonderlijk. Maar daarom heerlijk en aanbiddelijk. Als ik aan de kribbe kniel houd ik een verlangen over: o dat ik maar meer Hem aanbidden kon, me meer verwonderen zou, hem meer verheerlijken kon. En u die dan die gelooft, is Christus dierbaar, waar of niet?! Amen